

1. Nedeľa po Zjavení 2013

Kázňový text: Anjelovi cirkevného zboru smyrnského napíš: Toto hovorí Prvý a Posledný, ktorý bol mŕtvy a ožil: 9 poznám tvoje súženie a chudobu - ale si bohatý Zj 2, 8-9

Milí bratia a sestry! Keď som sa včera viedol spolu so synom v kabínkovej lanovke na Malino Brdo, oproti nám sedeli traja lyžiari. Môj syn si ich pozorne prezeral.

Asi po 15 min potom, ako sme vystúpili mi Šimon povedal: *Ocko, ten ujo, čo sedel oproti nám, musel byť poriadne bohatý. PREČO? Pýtal som sa. Mal priesvitné lyžiarky, dotykové hodinky a okrem iného mal aj najnovší iphone 5 (veľmi drahý mobil).* Deti si všímajú aj to, čo my dospelí nezaregistrujeme. Na tom nie je nič zlé. ALE priznám sa, trochu ma nahnevalo to, akým spôsobom hodnotí ľudí a čo si na nich všíma.

Vždy ma mrzí, keď vidím, že moje deti majú skreslený pohľad na bohatstvo. Keď vidím čo za bohatstvo považujú, i to, že nedokážu vidieť, aké obrovské bohatstvo oni sami vlastnia.

Ale myslím si, že to nie je vina detí. Často je to vina nás rodičov. Je to prejav toho, že im nevieme sprostredkovať skutočné hodnoty. Mnohokrát my dospelí málo hovoríme, čo považujeme za skutočne hodnotné.

Pán Ježiš tento fakt pripomína kresťanom v Smyrne. Bolo to bohaté grécke mesto, ktoré ležalo asi 50 km severne od Efezu. To mesto dodnes existuje. Teraz patrí Turecku. Najslávnejšia ulica sa volala zlatá. Pre kresťanov však zlatá nebola. Smyrna bola veľmi nebezpečným miestom. Bol tam chrám vystavaný k počte cisára Tiberia. Pre občanov bolo povinnosťou sa na tomto kulte podieľať. Jedinú výnimku mali židia, ktorí boli uznaní za oficiálne náboženstvo a neuseli sa podieľať na cisárskom kulte. Kresťania boli najprv považovaní za židovskú sektu. Samotní Židia však Rimanov upozornili, že kresťania k nim nepatria a mali by s nimi aj tak naložiť. Týmto ich vystavili prenasledovaniu. Mnohým kresťanom bol takýmto spôsobom zhabaný majetok. Iní boli prenasledovaní a aj usmrtení.

Ježiš im však hovorí: viem o vašej materiálnej chudobe, ale chcem vám povedať, že ste bohatí... Nehovorí, budete bohatí, ale hovorí o prítomnosti – **STE BOHATÍ...** Občas mám pri čítaní Biblie pocit, že vlastne netušíme, čo je to skutočné bohatstvo. Mnohokrát robíme zbierky pre krajiny tretieho sveta a potom sa za nich pomodlíme. Máme pocit ako

veľmi sme pomohli, ako veľmi sme ich obohatili. Ale je možné, že sú oni v skutočnosti bohatší ako my, aj keď nie materiálne. Kto je tu chudobný a kto bohatý? Mali by sme sa modliť - *daj nám to, Pane, vidieť...*

Čakali by sme, že verní kresťania by mali byť uchránení od prenasledovania. Ale Ježiš im nehovorí: Neboj sa, nebudeš trpieť. Hovorí: *Neboj sa, čo máš vytrpieť!* On nám nesľubuje imunitu od problémov. Možno to bohatstvo, o ktorom sme hovorili je úzko spojené s problémami a utrpením. Pretože práve v takých chvíľach je človek nútený uvedomiť si, čo má večnú hodnotu. Uvedomuje si vzácnosť Božej blízkosti a vzťahov.

Medzi staršími obyvateľmi Londýna robili prieskum. Položili im otázku: V ktorom období života ste zažili najväčšie šťastie? 60% respondentov odpovedali: Bolo to obdobie, kedy nemecké letectvo bombardovalo Londýn. Títo ľudia sa k sebe tlačili v malých skupinkách, naučili sa veriť Bohu aj sebe navzájom. Zakúšali nádej a vzájomnú blízkosť. Bohatstvom im nebola chudoba a prenasledovanie, ALE viera, nádej a láska. Tento poklad paradoxne nachádzame najčastejšie v problémoch života. Tak ako búrka často odplaví smeti a zostane to, čo je pevne zasadené v zemi, tak aj búrky života často odplavia povrchné veci a vďaka tomu môžeme objaviť vzácne hodnoty života. O nich hovorí apoštol Pavol, že sú to hodnoty, ktoré zostanú, aj keď všetky veci a celý svet zanikne.

V advente som bol na návšteve u jednej staručkej ženy. Vedela, že jej nezostáva veľa času, kvôli ťažkej diagnóze. Obvykle svoje návštevy nezačínam otázkou, či je pripravená na stretnutie s Ježišom? Nie všetci sú totiž so smrťou vysporiadaní. Ale na moje prekvapenie hneď na začiatku otvorila túto tému. S pokojom povedala: *Buď ma ešte chvíľu ponechá, alebo ma vezme k sebe. Ale rada by som sa Vianoc ešte dožila.* Potom sme sa modlili. Bolo to tretnutie s niekým veľmi bohatým - mala v sebe Ježiša a Jeho bohatstvo.

Okolo roku 160 poslal zbor v Smyrne obežník - dopis ostatným zborom v Malej Ázii. Opisoval statočnosť dvanástich mučeníkom. Posledným z nich bol staručký 86 ročný Polykarp. Máme od neho spisy - Spisy apoštolských otcov. Pred jeho smrťou mu dali na výber. Mohol sa zriecť Ježiša Krista. On sa radšej nechal upáliť. Svedkovia popisovali, že jeho telo bolo ako zlato. Polykarp bol bohatstvom Smyrny, o ktorom Kristus hovoril v Jánovom zjavení.

Modlime sa, bratia a sestry, aby sme ako jednotlivci aj ako rodiny a cirkev videli bohatstvo, ktoré v Kristu máme. Ktoré máme vo viere v láske nádeji vo vzťahoch, ktoré pretrvajú do večnosti. Amen!

David Bázlik - zborový farár